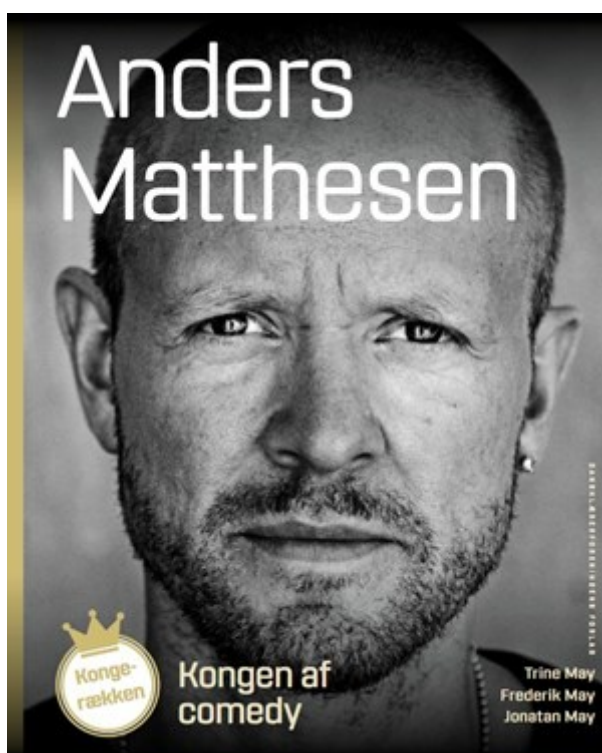

Gags og løjer og Matthesen

Af: Janus Neumann

Anders Matthesen betegnes som kongen af dansk comedy i nyt undervisningsmateriale om hans karriere, figurer og humor. Eleverne kommer langt ind i Matthesens univers. Det er sjovt og inspirerende, men bogen kunne godt være mere objektiv.

Fakta

Titel

Anders Matthesen

Forfatter

Trine May, Frederik May, Jonatan May

Pris

223,75

Sider

72

Serie

Kongerækken

Forlag

Dansklærerforeningen

De ældste elever skal lære om kongerækken. Ikke de gamle, kendte konger, der fik en krone og sad på en trone, men om kulturpersonligheder, der har præget dansk kulturliv gennem årene. Det er Dansklærerforeningens Forlag, som har sat sig dette mål for øje, og her er turen kommet til komiker Anders Matthesen, der hyldes for sin originalitet, sin kreativitet og sin begavelse. Det gør han i udpræget grad af forfatterne Trine, Frederik og Jonatan May, og vi er ikke i tvivl om, at forfatterne er dybt begejstrede for Matthesen. Det skinner meget tydeligt igennem i bogen.

Det betyder ikke, at man når at blive træt af Matthesen selv, for gennem en række klip fra interview og shows kommer vi bag om manden med de mange ord, hans brogede persongalleri og ikke mindst hans overvejelser om humor og standup, og selvfølgelig møder vi Terkel, Ternet Ninja, Arne Nougatgren og ikke mindst Stewart Stardust i agtværdige person. Matthesen giver os et indblik i, hvordan komikeren arbejder fast med retoriske figurer, callbacks og punchlines, og her finder vi bogens absolut største kvalitet.

Forfatterne lader ikke Anders Matthesen stå alene med sine pointer, men tager eleverne med ind bag retorikkens og humorens begreber. Vi møder Immanuel Kant, Sigmund Freud og en af mine egne personlige favoritter, Mikhail Bakhtin, der med sine karnevalsteorier sætter komikken i spil som et oprør mod gængse normer og autoriteter. Hvis du endnu ikke er stødt på Bakhtins arbejde med middelaldernarren som figur i karnevallet, så har du afgjort noget til gode. Narren er ikke så naragtig, som du går og tror.

I denne sammenhæng præsenteres standupkomikeren som nutidens nar, der frit kan fyre de vildeste grov- og platheder af fra scenen om sin grimme kæreste, sin vens fede mor eller handicappede, fordi vi ved, at det kun er for sjov. Det er et setup, vi accepterer. Lidt på samme måde som når vi accepterer genrekonventionerne i et eventyr.

Jeg synes, det er fremragende, at May-kollektivet tør tage de store teorier ind i skolens ældste klasser, for det skaber fordybelse og, vigtigst af alt, viden. Vi vil have mere viden.

”Man plejer at sige, at teoretisk analyse af humor er som at dissekere en frø: Få er interesserede i det, og frøen dør til sidst”, skriver forfatterne selv, men der er ingen frøer, der dør eller kommer til skade i denne bog. Forfatterne forstår nemlig at holde teorierne om retorik, humor og standup på et relevant og vedkommende niveau, og de forskellige afsnit underbygges hele vejen igennem af mange alsidige elevøvelser.

Jeg bemærkede særligt de øvelser, hvor de ældste elever skal forholde sig til de ting, som Matthesen siger i de mange klip eller bits, som kan ses enten på mitcfu.dk eller via QR-koder i bogen. Er det i orden at gøre grin med svage mennesker? Hvorfor gør vi i virkelighedens verden ikke de ting, som Anders Matthesen siger og gør i klippene? Hvordan virker det, når Matthesen opfinder nye ord, neologismer, eller kaster sig ud i kilometerlange sætninger, hvoraf bogen byder på den lille genistreg, at de to længste sætninger kan læses i bogens omslag. Det er en udfordring og ekstremt underholdende.

Der kan og bør siges meget rosende om bogen. Den hiver elevernes begrebsverden op på højt niveau gennem komikker og figurer, som mange af dem kender og griner af. Undervisning er god, når man griner sammen. Her anvendes begreber, som kan bringes tværfagligt i spil, og som rækker langt ind i danskfaget.

Jeg savner dog også et par ting: For nøjagtig et år siden sad jeg med en bog om fake news af samme forfattertrio, og denne bog sluttes af med et afsnit om fake news ved den mundtlige prøve i dansk. Et tilsvarende afsnit findes ikke her, og jeg er ikke i tvivl om, at man bevidst har udeladt det. Jeg kunne dog godt tænke mig at vide hvorfor. Bogen om Anders Matthesen rummer rigeligt med fagbegreber, og hvorfor kan humor ikke fungere som et bredt fordybelsesområde ved prøven med fokus på retorik, humorteori og sproglig kreativitet?

Det kunne desuden være klædeligt, hvis en undervisningsbog havde skruet lidt ned for smørkniven, et Matthesen-udtryk, hvad angår subjektiv begejstring for hovedpersonen. Jeg deler utvetydigt begejstringen for Anders Matthesen, men skidt og snot for sig. Når vi flere gange hører om den imponerende karriere, om kongen af dansk comedy og så videre, så giver man køb på den objektive distance. Smag og behag, men jeg synes, at man skal lade eleverne udtrykke begejstringen selv. Omvendt er det smittende at læse en bog, hvor forfatterne helt åbenlyst finder Anders Matthesen genial, og det skal de have lov til. Fordybelsen er stadig i højsædet, og det går hverken ud over ænder, ninjaer eller frøer.

Anmeldelse: Fake News

Blog: Ternet Ninja

Se uddrag af bogen her

Kompagnistræde 34, 1208 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk